

тъй както си се командувать. Страшиятъ огенъ бѣше най много откритъ къмъ источната страна на градътъ въ Чадъръ-могилскитѣ рѣтлинни и могилки върху които съ сила и голѣмо свирѣство нападахъ Турцитѣ, гдѣто и тамъ бѣше отпращена повечето Русска и Българска войска, а пакъ южната страна на градътъ отъ къмъ Едирненското шосе до Чернанското, бѣше твърдѣ слабо защитена отъ Русската пѣхота и конница. Слѣдъ малко видѣхме единъ топъ съ голѣмъ и дрезгавъ гласъ на Берекетската могила и скоро скоро отпраща гранадитѣ си къмъ Турската войска въ Моратлиската кория, а пакъ Турцитѣ не се разбѣгватъ; та за тоя топъ различно се мислене тогава, който само гърмеше а не правеше никакви опустошения на неприятеля, щото мнозина се усъмнихъ въ неговото хвърганне и отидохъ да изучатъ истината, за да не бѣде пѣкаква си Турска измама; тъй щото и самитѣ Русси и Българи считахъ тоя топъ за тѣхънъ, но излѣзе наонани, дѣто когато приближили пѣсокъ отъ нашитѣ Българи къмъ нея страна да се научатъ Русси ли се или Турци, съзрѣли Турцитѣ че идели и биле на близо, тѣ ударили на бѣгъ.

Ний пакъ като глѣдахме, видѣхме да се замълча тона отъ могилата и покрай нея да съглеждами чести табори войски и наредъ звозове отпращени къмъ градътъ и си думмахме: че това трѣбва да е все Турска войска, а колкото за тона зехме таково миѣние, че той е Турски и хвърга срѣщу Турцитѣ съ извѣстие да пристигатъ къмъ нея страна, защото трѣбва чрѣзъ съгледателитѣ си да се узнали слабата страна на дѣсното Русско крило, а на Турцитѣ лѣво, къмъ което се съгледдаше, че тамъ не се откриваше огенъ съ пушки. Около часа една на утрѣнъта почнахъ да се наближаватъ войскитѣ единъ срѣщу други и се срѣцнахъ въ Моратлискитѣ лозя, дѣто огенътъ се откри и съ пушки, които почнахъ да пукатъ като пубанни и слѣдвахъ все тъй постоянно да се продължава часа до 3-тъ. Азъ въ това врѣме оставихъ зрителното мѣсто, отидохъ та казахъ на майка си и сестра си Марии да поприготвятъ като: ризи, гащи, и други най-нуждни работи, колкото за единъ че-